

Wspomnienie • In memoriam

Wspomnienie o dr n. med. Danucie Gajl

Trzynastego sierpnia 2010 r. na Starych Powązkach pożegnaliśmy naszą koleżankę dr med. Danutę Gajl, wieloletniego Kierownika Zakładu Radioterapii w Instytucie Onkologii.

Dr Danuta Gajl urodziła się 15 maja 1927 r. na warszawskim Żoliborzu. Tam, w czasie okupacji niemieckiej kontynuowała naukę na tajnych kompletach. W 1942 r. wstąpiła do ZHP, a w 1943 r., po przeszkoleniu sanitarnym, została wcielona do oddziałów rezerwowych AK jako sanitariuszka. Brała czynny udział w Powstaniu Warszawskim w zgrupowaniu „Żubr” na Żoliborzu. Po upadku powstania została wywieziona na teren Niemiec, gdzie od października 1944 r. do kwietnia 1945 r. była więźniem stalagów Gross Lubars i Oberlangen. Po wyzwoleniu obozu znalazła się na terenie Anglii, gdzie w okresie od kwietnia 1945 r. do października 1946 r. pełniła służbę wojskową w Pomocniczej Lotniczej Służbie Kobiet (WAAF). Podczas pobytu w Anglii uczęszczała również na kurs maturalny i w sierpniu 1946 r. zdała egzamin dojrzałości. Otrzymała angielskie i polskie odznaczenia wojskowe, m.in. Krzyż Armii Krajowej oraz Warszawski Krzyż Powstańczy.

W listopadzie 1946 r. powróciła do kraju i w tym samym miesiącu rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego. Dyplom lekarza otrzymała 14 lipca 1952 r. Jeszcze w trakcie studiów rozpoczęła pracę w Zakładzie Anatomii Prawidłowej Akademii Medycznej w Warszawie jako asystent wolontariusz, a następnie jako młodszy asystent w czasie od października 1947 r. do 31 sierpnia 1950 r.

W Instytucie Onkologii rozpoczęła pracę 1 lipca 1951 r. jako młodszy asystent naukowy i uzyskując kolejne stopnie naukowe nieprzerwanie pracowała tam do 31 marca 1991 r. Uzyskała specjalizację z zakresu radioterapii I stopnia oraz specjalizację II stopnia w dziedzinie onkologii. W 1966 r. Rada Wydziału Lekarskiego nadała Danucie Gajl tytuł doktora medycyny na podstawie pracy doktorskiej pt. „Leczenie zaawansowanych nowotworów jajników dootrzewnowym wlewaniem koloidalnego złota-198”.

Od 1956 r. zatrudniona była na stanowisku adiunkta naukowo-badawczego w Zakładzie Radioterapii Instytutu Onkologii, a od 1968 r. do 1972 r. na stanowisku Kierownika Zakładu Radioterapii. Następnie pełniła obowiązki Kierownika Kliniki Onkologii Ogólnej. W dniu 1 marca 1974 r. została mianowana Kierownikiem Kliniki Radioterapii – funkcję tę pełniła do 31 marca 1978 r.

Po utworzeniu II Zakładu Radioterapii pod kierownictwem prof. Andrzeja Hliniaka, w nowo wybudowanym gmachu Centrum Onkologii – Instytutu na Ursynowie, dr Danuta Gajl przeszła tam w 1985 r. z ul Wawelskiej i pracowała do końca swojej kariery zawodowej.

W Zakładzie Radioterapii utworzyła i wyszkoliła zespół lekarzy zajmujących się chorymi na nowotwory układu moczowego. Była konsultantem warszawskich Klinik Urologicznych. Była autorką i współautorką prac z zakresu leczenia chorych na nowotwory układu moczowego, m.in. pt.: „Wstępna ocena przeżycia chorych na raka pęcherza moczowego leczonych cystektomią po uprzednim napromienianiu dawką 200 radów” oraz „Wartość radykalnego leczenia napromienianiem chorych na raka pęcherza moczowego”.

Dr Danuta Gajl była osobą niezwykle energiczną. Odznaczała się wielką energią. Wszystko co robiła, robiła z wielką pasją i determinacją. Przez wiele lat była osobą znaczącą w Instytucie, a kolejni Dyrektorzy powierzali Jej ważne zadania. Z ramienia Instytutu Onkologii pełniła funkcję doradcę i konsultacyjną w czasie powstawania oraz w pierwszych latach działalności Ośrodka Onkologicznego w Łodzi*. Zorganizowała również Przychodnię Onkologiczną przy Wojewódzkim Szpitalu w Płocku, której konsultantem pozostawała do 2000 r. – pomimo narastających problemów zdrowotnych. Brała czynny udział w projektowaniu nowego Centrum Onkologii na Ursynowie.

* Patrz *NOWOTWORY J Oncol* 2006; 56: 590-594 (przyp. Red.)

Dr Danuta Gajl miała wiele zainteresowań. Szczególnie lubiła jazdę konną, wyprawy w Tatry i włóczenie się – jak sama mówiła – po ziemi świętokrzyskiej. Bardzo ważna była dla Niej rodzina – po tym jak Jej siostra opuściła Polskę, wychowała jej dwóch małych synów – Kaziuka i Andrzeja. Jak wspominają obecnie Jej siostrzeńcy „Ciocia Dana była naszą drugą mamą. Jej miłość i ciepły dotyk był częścią naszego życia i pozostanie nadal. Była dobrym duchem całej rodziny.”

My, którym było dane z Nią i pod Jej kierownictwem pracować wiemy, jak wiele Jej zawdzięczamy. Zachowa-

my Ją w pamięci nie tylko jako nauczyciela radioterapii, ale również jako człowieka o wielkim sercu i niespożytej energii.

Dziękuję siostrzeńcowi Danusi, dr Kazimierzowi Pęczalskiemu, za pomoc w przedstawieniu danych z okresu Jej wczesnej młodości.

Dr n. med. Czesława Leszczyk
Warszawa